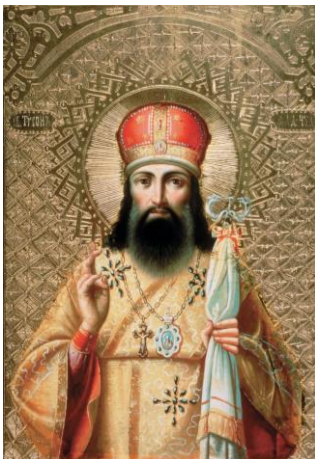

ÎNVIEREA DOMNULUI

Foaie duminicală a parohiei "Învierea Domnului", cartierul Dacia, Iași

IZVORUL CREDINȚEI ADEVĂRATE

Sfântul Tihon din
Zadonsk, icoană

Îisus Hristos este Alfa și Omega, începutul și sfârșitul mântuirii; fără o credință adevărată și vie în El nimeni nu se va mântui. Pentru a crede cu adevărat și din toată inima în Hristos trebuie să-L recunoaștem ca fiind Dumnezeu adevărat, ca fiind Mesia Cel prezis de proroci și trimis de Tatăl în lume, ca fiind Mântuitorul și Răscumpărătorul personal al fiecărui om.

Orice om trebuie să-și însușească dragostea Lui și gândurile, faptele Lui. Acesta este izvorul credinței adevărate, vii, născute din inimă: să-L numim pe Dumnezeu din tot sufletul: Dumnezeu nostru. Așa spune și Sfântul Pavel: *"trăiesc în credința în Fiul lui Dumnezeu, Care m-a iubit și S-a dat pe Sine Însuși pentru mine"* (Gal. 2, 20). Fiul lui Dumnezeu a iubit pe toți oamenii și pentru toți S-a dat pe Sine, dar sufletul evlavios al lui Pavel și-L însușește ca pentru sine. Astfel îi spune și Toma: *"Domnul meu și Dumnezeu meu!"*, deși El este Domnul și Dumnezeul tuturor.

Această însușire a lui Dumnezeu se arată în multe locuri din Scriptură, dar mai ales în psalmi, unde psalmistul David îl numește pe Dumnezeu: *"Împăratul Meu", "Dumnezeu meu", "luminarea mea", "Apărătorul meu"*. Tot așa și Dumnezeu se numește pe Sine *"Dumnezeul lui Avraam", "Dumnezeul lui Isaac", "Dumnezeul lui Iacov"*, pentru credința acestora în El, cu toate că este Dumnezeul tuturor.

Credința din suflet este asemenea unui prunc care se alipește de mama sa și care vrea să se afle mereu în prezența ei, întinzându-și pentru orice trebuință mânuțele spre ea. La fel credința, lăsând la o parte întreaga zidire, se alipește întotdeauna de Dumnezeu, căci de la El se trage, și pentru orice necaz sau trebuință la el aleargă, cerând ajutor și ocrotire, pe El se sprijină ca pe Dumnezeul ei atotputernic, atotînțelept și adevărat. Cel care are această credință nu va suferi să păcătuiască, ci se va feri de săvârșirea răului, știind că Hristos, Răscumpărătorul său, a băut paharul amar al suferințelor pentru păcatele tuturor."

(Fragment din scrisoarea Sf. Tihon din Zadonsk adresată episcopului de Voronej)